

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Živý růženec rodin
- Mariina legie
- Setkání v Táboře
- Podzimní prázdniny v Nymburku
- Přemítání o farnosti I.
- P. Jan Zemánek
- Vánoce 2007

Trocha humoru

Za komunismu vysvětluje soudružka učitelka dětem, že dárky nenosí Ježíšek, ale že je kupují rodiče. Tu se přihlásí malý Karlík a říká: „Já vím, že dárky dávají rodiče. Ale rodičům vkládá do srdce lásku Pán Ježíš, tak ty dárky jsou stejně od něho.“

Narodí se?

Kdo?

Pochopitelně, že Pán Ježíš.

Ale vždyť on se přece již dávno narodil.

A tak proč slavíme Vánoce? Abychom na něj jen vzpomínali?

To ani moc ne.

Tak proč zpíváme slavnostně Narodil se Kristus Pán?

Protože on je stále živý! Narodil se, byl ukřižován, vstal z mrtvých a žije neustále s námi. Stojí u dveří našeho života, jemně klepe a touží vejít. Zda se tedy Ježíš o letošních Vánocích narodí i v našem srdci, v našich rodinách, to záleží zčásti vlastně i na nás. On je přítelem všech, dává radost, ukazuje smysl života, nabízí sám sebe jako jistou cestu, pravdu a skutečný život. Jemu otevíráme dveře do našeho života nejrozumnějším způsobem: především svátostí.

Jak krásné je přijímat svátost smíření s vědomím, že se jedná především o setkání s Ježíšem, s jeho láskou a s jeho uzdravující mocí?

Jak úžasné jsou naše setkání s ním v eucharistii. Jak intimní je chvíle po svatém přijímání.

Nemůžeme se nezmínit o tom, že on se rodí uprostřed rodiny, když se manželé spojují v modlitbě. Pokleknou, spojí své ruce (vždyť jsou jedním tělem a jednou duší) a jedním hlasem se setkají s mocnou láskou, průvodcem jejich života.

Otevřít dveře Kristu, aby se narodil v našem životě, to se děje i pokaždé, když se snažíme o lásku k lidem okolo nás. Stačí malé skutky lásky. Všichni máme zkušenost, jak dokáží svět proměnit a rozzářit. To se rodí Ježíš.

Slavit Vánoce znamená vyznávat víru, že Ježíš stále žije a že se chce stávat naším přítelem.

P. Jenda Balík

8. prosince

Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu – slavnost

„Tak jako se Syn Boží mohl zrodit jedinečně působením Ducha svatého v Marii, tak zase náš vlastní duch nedokáže pojmout Boha jinak než skrze Ni. Lidská řeč je zde tak bezmocná, že se člověk slov až leká. Jediným bodem dotyku je Mariino Neposkvrněné Početí, přestože nás od ní tak nevýslovně odděluje.“

(Léon Bloy)

Na mnoha místech se lidé shromažďují, aby se společně modlili k Panně Marii, putují přes hranice států, aby vyprosili milosti sobě a svým milým tam, kde se Maria zjevila.

„Ta, kterou pak všechny generace budou nazývat Blaženou, ta v La Salette pláče. Tak, jak může plakat jen ona. Roní nekonečné slzy nade všemi zpronevěrami...“

„Jedna Mariina slza, opravdu, jaká to veliká věc. Jedna slza té Nejčistší pro mne, nebožáka, topícího se v záplavě Božího hněvu a lítosti!“

(Léon Bloy)

Při všech mariánských zjeveních je lidstvo vyzýváno k modlitbě a k pokání.

Opět jsme doputovali k 8. prosinci, poutnímu dni naší farnosti. Vzdáme díky a chválu Bohu a nejsvětější Panně a pokusíme se tak setřít aspoň jednu její slzu.

Marie Mocová

Nabídka...

„Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili“ (Mt 25,40)

Ke službě každé farnosti patří péče o lidi staré, nemocné a opuštěné. Je zřejmé, že i v naší farnosti je vás mnoho, kteří byste nějakou péčí či pomocí uvítali. Na koho je tedy možné se obrátit, pokud jste nemocní, cítíte se sami nebo víte o někom jiném z naší farnosti, kdo by potřebnou péči uvítal, ale netroufá si o ni požádat?

V první řadě za nemocnými rádi přijdou a poslouží svátostmi naši kněží, otcové Jenda a Vladimír. Pravidelné přinášení eucharistie pak zajišťují nejen kněží, ale i osoby k tomu vyškolené a ve farnosti pověřené.

Dále své služby nabízí farní charita, která se v naší farnosti především věnuje starým lidem. Nabízí osobní návštěvy, pomoc s nákupy, úklidem, doprovodem na úřady, poradenství, ale též společnou modlitbu a povzbuzení v nemoci a ve stáří.

A pokud se mezi vámi najdou další, kteří by rádi věnovali trochu času druhým, neváhejte a přijďte jako dobrovolníci do farní charity. Uvítáme dobrovolníky ze všech věkových skupin.

Služba druhým lidem je nedílnou součástí farního společenství, proto se neobávejte na nás obrátit.

- Telefon na faru je 274 782 480
- Telefon na ředitelku farní charity, Markétu Mocovou, je 274 770 391 (v případě záznamníku nechte, prosím, vzkaz a telefon na sebe)
- e-mail: charitastrasnice@seznam.cz

Tříkrálová sbírka 2008

Již tradičně se naše farnost zapojuje do Tříkrálové sbírky pořadané Charitou Česká republika. Koledníci od 2. do 8. ledna vyrazí do pražských ulic, aby do zapečetěných kasiček vykoledovali peníze pro charitní účely. V loňském roce naše farnost díky mnoha ochotným dobrovolníkům z řad dospělých i dětí vykoledovala přes 50 000 Kč. Část peněz si vždy ponechá pro své účely Arcidiecézní charita, část peněz má k dispozici naše farnost, která v letošním roce použila peníze z Tříkrálové sbírky na akce pro děti a mládež a na podporu sociálně slabých rodin. Doufám, že tentokrát bude sbírka opět úspěšná a budeme moci znovu finančně podpořit naši farnost i Arcidiecézní charitu, která peníze příští rok využije na budování azylového domu pro matky s dětmi a týdenního stacionáře v Hlubočepch, dále na budování domu pro seniory v Třebotově a na rozvoj projektu domácí péče v Příbrami.

Úspěšnost Tříkrálové sbírky předpokládá, že se opět v naší farnosti najdou dobrovolníci, kteří budou koledovat. Skupinka koledníků (v ideálním případě tříčlenná, ale není to podmínkou) musí být vždy vedena jedním dospělým (vedoucím skupiny). Ten si vyzvedne zapečetěnou kasičku na faře, kam ji po skončení sbírky také odevzdá.

Proto prosím v první řadě dospělé, kteří jsou ochotni stát se vedoucími skupinek, ale i ty, kteří by se mohli zapojit bez toho, aniž by skupinku vedli, aby se přihlásili do 9.prosince buď v sakristii nebo mně osobně, telefonem – 274 770 391 či e-mailem: charitastrasnice@seznam.cz. Dále prosím rodiče, aby přihlásili své děti a umožnili jim zúčastnit se sbírky. Sběrka sice trvá týden, avšak je možné zapojit se jen na jeden den, ve skupinkách se střídá – vše dle vašich časových možností. Za jakoukoliv pomoc budeme moc rádi.

Všichni koledníci jsou zváni na slavnostní mši, kterou bude sloužit otec kardinál Miloslav Vlk ve středu 2.ledna 2008 v 16 hodin na pražském arcibiskupství v sále kardinála Berana.

Za farní charitu Markéta Mocová

Máte obtíže rozumět při mši?

Pokud při mši neslyšíte a ani vám nepomůže, když si sednete blízko k reproduktorům, je zde ještě jedna možnost. V našem kostele máme zvláštní zařízení pro nedoslýchavé, kteří nosí v uchu sluchátka. Pokud si navolíte režim T (místo M), bude vám znít v uchu přímo zvuk z mikrofonu.

Setkání nad katechismem

Od adventu začnou pravidelná střední setkávání nad Katechismem katolické církve, která povede P. Vladimír Kalík. První setkání se koná ve středu 5.12. po večerní mši svaté. Jedná se o formu rozhovorů.

Duchovní obnova pro manžele

V sobotu 8. prosince se koná farní duchovní obnova pro manžele a to od 10 do 16 hodin. Povede ji P. Zdeněk Králík ze Schoenstattského hnutí. Hlídaní dětí bude zajištěno. Prosím přihlaste se v sakristii, abychom věděli, kolik dětí bude třeba hlídat. Během dne bude možné v klidu přistoupit ke svátosti smíření. Téma: Manželská spiritualita.

Vizitace farnosti

Letos probíhá v naší farnosti tzv. velká neboli biskupská vizitace. Vyvrcholí v sobotu 8. prosince, kdy bude vizitátor Mons. Michael Slavík celebrovat mši svatou. Po mši s ním bude ve třídě beseda.

Pan kardinál Miloslav Vlk mezi námi

V neděli 9.12. navštíví naši farnost pan kardinál Miloslav Vlk a bude sloužit dětskou mši svatou v 10.30. Po ní bude možné osobně si s ním pohovořit v naší kavárničce.

Jarní prázdniny

Během jarních prázdnin (23. – 29.2. 2008) nabízíme pobyt pro děti běžkaře i sjezdaře od 7 do 14 let na Mariánské v Krušných horách (podrobněji píše Lída). Pro mladé od 14 let a výše nabízíme pobyt na Slovensku v Nízkých Tatrách ve Španiej Dolině.

Farní pouť do Říma

Od 5. do 13. září 2008 bychom, dá-li Bůh, vykonali farní pouť do Říma se zastávkou v Assisi. Průvodcem po památkách nám bude otec Jan a doprovázet nás budou i otcové Jenda a Vladimír.

Otec Jenda říká: „Farní pouť má smysl daleko hlubší. Chceme se společně na nejrůznějších místech modlit za nás, naše rodiny a naši farnost. Mělo by jít o skutečně hluboký duchovní zážitek. A také budeme mít výtečnou příležitost k tomu, abychom se ještě více poznali. Proto zveme na poutní cestu i naše rodiny s dětmi a mladé.“

Cena je odhadnuta na 8 000 Kč. Koncem ledna bude třeba zaplatit zálohu – 4000 Kč. Ubytování budeme v poutním domě Velehrad, nedaleko Vatikánu. Jídlo bude polopenze (snídaně, večeře), takže je potřeba počítat s nákupy nebo si vzít i něco s sebou, lednice budou k dispozici.

Přihlašte se v sakristii.

Farní úklid

Tentokrát to vypadalo, že nikdo nemá zájem. Rozpis téměř prázdný. Naštěstí okna v kostele už před pár týdny z lešení umyli ministranti. Někdo říkal, že by i přišel. Uvidíme.

V pátek po čtrnácté hodině se objevili první pomocníci a za chvíli další. Téměř každý k mému překvapení věděl, čeho se má chopit, případně se nabídl kdekoliv pomoci. A v sobotu ráno se nás sešlo právě tolik, abychom byli se vším do oběda hotovi. Hotovi se vším, s čím jsme potřebovali pomoci. Nezbyvá mi, než vám, milí farníci, poděkovat. Dobrý Bůh ať vás po zásluze odmění. Už teď vím, že se nemusím obávat vyhlásit na jaře farní úklid, že opět rádi přijдете pomoci. Bohu díky!

Lída

Z mateřského klubu

Od října se začalo scházet další manželské společenství, které se formovalo z rodin docházejících na farní mateřské centrum. Dvě společné několikadenní akce rodin s malými dětmi nás více sblížily a daly první podnět pro společné schůzky nás dospělých. Setkání se konají v neděli večer jednou za 14 dní. Na programu je duchovní program (papežský dokument pro rodiny), společná modlitba a diskuze na nejrůznější témata. Manželé se účastní podle možností oba nebo se střídají v hlídání dětí a docházení na spoločo.

Helena Bartáková

Z Divadla Miriam

V prosinci 2007 uvede Divadlo Miriam reprízu hry E. E. Schmitta **Oskar a Růžová paní** (v úterý 4. prosince v 19 hod.). Pro děti a jejich rodiče je připravena pohádka na motivy bratří Čapků **O pyšné noční košilce** (v neděli 9. prosince v 15 hod.).

Letos se opět uskuteční oblíbený předvánoční **koncert skupiny TRAXLERŮ** (v sobotu 22. prosince v 15 hod.). Uslyšíte ohlasy starých evropských písní, zpěvy středověkých studentů, kramářské a kabaretní písně i české vánoční koledy, které vám zazpívají Věra, Jiří a Petr Traxlerovi. A protože na těchto koncertech bývá zvykem, že ke zpěvu koled se přidává i obecenstvo, nezapomeňte si s sebou vzít dobrou náladu!

Již několikrát ve Vzkříšení ohlašovaná a slibovaná hra podle povídky E. E. Schmitta **Noemovo dítě** bohužel musí být opět odvolána. Pro dlouhodobé onemocnění hlavního představitele nemůže hra zatím být uváděna.

V příštím roce v lednu nebo únoru se připravuje koncert poetické skupiny **Zpětné zrcátko**. Podvečer v duchu poetického folku s nádechem jazzu přinese nové písničky na verše českých básníků Františka Gellnera, Karla Havlíčka Borovského, Jiřího Ortena, Jaroslava Seiferta, Ludvíka Z. Gordona a dalších.

V únoru se také – dá-li Pán – uskuteční pohostinské vystoupení herců z divadla Lyra Pragensis. Vynikající hudební revue s názvem **Klub ztracených talentů** přibližuje atmosféru z kabaretů v terezínském židovském ghettu. Uslyšíme melodie, které zněly za zdmi ghetta, kde proti své vůli prožívali talentovaní umělci své mládí. Beznaděj osudu překonávali nádhernými tanečními písněmi s touhou po lásce radosti a naději. Kdo by si ještě dnes vzpomněl na jména jako Karel Švenk, Hans Krása, Kurt Mayer a Otta Sattler, Jiří Spitz nebo František Miška? Všechno to byli umělci v předválečné Praze velice známí, válečné události však předčasně ukončily jejich profesionální dráhu. Pořad je velkou vzpomínkou a poctou všem terezínským umělcům, kteří důsledkem dějinných událostí "ztratili" svůj talent i právo žít.

-av-

Smlouva – rada naší farnice ohledně uzavírání smluv

Uzavíráte smlouvu? Dejte dobrý pozor, přečtěte celou aspoň 2x, zda obsahuje všechny náležitosti, např. celou adresu firmy, na jak dlouho, podmínky předčasného ukončení smlouvy, pokud ji nabízí agent, ne vždy vám dá všechny informace, ví co má říct a co zamlčet.

Pokud si nejste jisti, můžete se obrátit na Kancelář ochrany spotřebitele.

Sídlo: Rytířská 10

Tel.: 224 811 111

Internet: www.spotrebiteel.cz

Úřední hodiny: Po-pá 9 – 13

So 9 – 15

Na výše uvedeném telefonu lze sjednat schůzku. Služba je bezplatná.

■ ■ ■ NEJEN PRO DĚTI...

Milé děti,

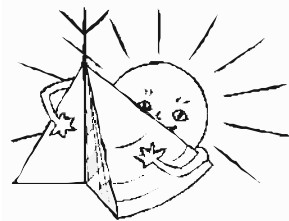
mnozí z vás se na letošní Vánoce připravují již od března. Zdá se to poněkud divné... někdo už tuší...

Pro náš kostel vyrábíme pod odborným vedením manželů Veselých a paní Kasíkové keramický betlém. Ten původní je moc pěkný, ale malý. Byl totiž určený do bývalé kaple, kde je nyní divadelní sál.

První postavičky byly vystavené v říjnu v kostele a většina farníků si je už mohla prohlédnout. Jenomže děti stihly přidělat ještě další. Moc pěkně o tom píše Andulka Kafková ve svém příspěvku Betlémování. Já bych jen ráda všem poděkovala, jak se nelehkého úkolu zodpovědně ujali. Zdá se, že už máme hotovo, že zbývá jen figurky rozestavit, navštívit a Vánoce mohou začít.

Doufám, že si nemyslíte, že s přípravou na Vánoce, na slavnost Narození Pána Ježíše, to je až tak jednoduché.

Malý betlém vyměnit za větší. To v žádném případě nestačí. Pokusme se změnit i naše malé dobré skutky na větší, naši malou lásku a radost proměnit ve větší. Co vy na to? Celý advent máme před sebou, tak to jistě zvládneme.

Vzadu v kostele, na místě, kde stává betlém, máte v košíčcích papírové svíčky. Pro každého z vás je na každou neděli připravená jedna. Když ji rozevřete, najdete tam úkol, který je určený právě vám. Jistě jej do týdne splníte. Pak papírovou svíčku vybarvíte, ať radostně září, a přinese v neděli do kostela. V obětním průvodu u oltáře vám ji ministranti vymění za pravou svíčku z vosku. Voskové svíčky, které postupně získáte, budeme shromažďovat u budoucího betléma. Celý jej rozzáříme Světlem z Betléma o dětské půlnoční mši svaté.

Požehnané vánoční svátky i celý rok 2008 Vám všem přeje Lída

Živý růženec rodin

Růženec je starobylá modlitba křesťanů, podle legendy je prý původcem svatý Dominik, který jej začátkem 12. století obdržel od Panny Marie. Modlit se jej mohou děti, rodiče i staří lidé, kněží, lékaři i dělníci, zdraví i nemocní. Velice rád se jej modlí i Svatý otec.

Při modlitbě růžence přemýšlíme nad tím, co dobrého pro nás Bůh vykonal. Pět tajemství radostného růžence nám připomíná události Ježíšova narození, růženec světla rozjímá o životě Pána Ježíše, bolestný o Ježíšově utrpení a slavný o slávě Vzkříšení.

Dohromady dvacet desátek. Když se domluví dvacet lidí a každý slíbí, že se každý den pomodlí jeden desátek s určeným tajemstvím, říká se, že vznikla modlitební růže a že se všichni společně modlí živý růženec. Živý růženec má v naší farnosti mnohaletou tradici. Dnes jej tvoří čtyři růže.

V hodinách náboženství se často s dětmi modlíme v kostele u sochy Panny Marie desátek. Každý, kdo se přihlásí, jeden Zdravas. Za chvíli máme desátek pomodlený. Právě při jedné takové modlitbě s dětmi mě napadlo, že bychom mohli vytvořit jednu růži ne z jednotlivců, ale z rodin. A jak si deset Zdravasů mezi sebe rozdělí ta která rodina, záleží na ní samotně. Několik z vás, jež jsem oslovila, mělo zájem, přesto je možné se přidat, pár míst je ještě volných. Zapište se, prosím, v sakristii.

Na našich webových stránkách, <http://www.farnoststrasnice.cz/> jsme o živém růženci připravili ke stažení podrobné informace, jednotlivá tajemství i s obrázky a tabulku jmen s příslušnými tajemstvími a úmysly pro určitý měsíc. Myslím, že šikovní školáci si s vyhledáváním snadno sami poradí. Společně se můžeme začít modlit už od dnešního dne, začíná nový liturgický rok, je první adventní neděle.

Co se chystá

Mikulášská nadílka

Hned tuto středu 5. prosince od 17 hodin ve famím sále, balíčky pro děti označené jménem odevzdejte, prosím, v šatně v suterénu.

„Vánoce dětí 2007“

Výtvarná soutěž, ve které se vloni děti naší farnosti úspěšně umístily na předních místech, má uzávěrku v neděli 9. prosince. Je nejvyšší čas pustit se do díla. Podepsané obrázky s datem narození přineste co nejdříve do sakristie, za naši farnost je všechny odešleme hromadě.

Tříkrálová sbírka

O víkendu 5. a 6. ledna. Hledáme ještě další nové děti koledníky a dospělé jako doprovod, zájemci, hlase se, prosím, v sakristii. Podrobnosti jsou ve „zprávách“ a také je najdete na nástěnce.

Masopustní karneval

V sobotu 26. ledna od 15 hodin v tělocvičně školy Brigádníků. Čeká nás velká karnevalová hra, soutěže a odměny, zvláštní prémie pro tři nejlepší masky.

Jarní prázdniny na Mariánské v Krušných horách

Pro děti od 7 do 14 let, které lyžují (běžky nebo sjezdovky). Odjezd v sobotu 23. února v 8 hodin od fary autobusem. Návrat v sobotu 1. března odpoledne před faru – včas upřesníme.

Cena 2800,-Kč + vleky. Příhlášky si můžete vyzvednout v sakristii, vyplněné odevzdejte tamtéž, nejpozději do konce ledna, kdy již budou k dispozici podrobnější informace. Kapacita chaty je omezena!

Pečení albánských perníčků

Čtete dobře, nespletla jsem se, misijní koláčky vyměníme za perníčky, čtvrtou postní neděli za pátou.

Jarní prázdniny končí 4. postní neděli, všichni budeme někde na prázdninách a není, kdo by pekl. Proto změna o týden. Na všechny perníkáře a perníkářky se tentokrát budu těšit až v sobotu 8. března od 10 hodin v učebně.

Velikonoční dílnu a pletení pomlázek

Plánujeme na sobotu 15. března.

Mariina legie ve farnosti

Od října 2007 působí s laskavým svolením otce Jendy Balíka v naší farnosti prezidium Rosa Mystica Mariiny legie. Co je to prezidium? Co je to Legie?

Mariina legie je katolická laická organizace, která pod vedením Panny Marie Neposkvrněné, Prostřednice všech milostí, chce sloužit k oslavě Boha posvěcováním svých členů a apoštolátem. Mariina legie je charakteristická svým společenstvím bratrů a sester v Kristu, kteří se každý týden schází kolem Panny Marie k modlitbě a přípravě k apoštolátu, aby Bůh byl v našem okolí více milován. Členové chtějí apoštolsky působit v jednotě s Pannou Marií a být ve všech formách apoštolátu k dispozici biskupovi či faráři. Nazývá se „legií“ podle odvahou příkladných starověkých římských legií. Mariina legie byla založena laikem Frankem Duffem v r. 1921 v irském městě Dublinu. Zakladatel byl přesvědčen, že Legie je dílo Panny Marie, a proto Legii pojmenoval po Královně apoštolů – Legio Mariae, Mariina legie. V dalších letech se Legie rozšířila do všech kontinentů a po pádu železné opony znovu i do bývalých komunistických zemí. Dnes má ve světě asi 2 miliony aktivních členů a 11 milionů pomocných (modlících se) členů. Po roce 1990 k nám Mariinu legii jezdili zakládat naši spolubratři z Rakouska. Dnes je v naší zemi řada tzv. prezidií (v terminologii římské legie nejmenší samostatná jednotka), v Praze jich je sedm a šíření Mariiny legie stále probíhá.

Každé prezidium má mít kolem 15 členů a kněze jako duchovního vůdce. (Duchovním vůdcem vyšší rady Mariiny legie (tzv. Comitium) je otec biskup Mons. ThDr. J. Škarvada.) Při našem každotýdenním setkání, které trvá asi hodinu a půl, se modlíme a hovoříme o našem apoštolátu. Setkání má závazný pevný řád, aby neskouzlo do planého povídání. Pravidelnou součástí programu je také duchovní četba, duchovní studium a promluva duchovního.

V Legii jsou aktivní a pomocní (modlící se) členové. Základní závazky aktivního člena jsou: účast na týdenních setkáních, denní modlitba tzv. Cateny (Magnificat Panny Marie, antifona a závěrečná modlitba) a práce apoštolátu. Pomocní členové jako závazek mají denní modlitbu Tessery (rozšířená modlitba Mariiny legie a růženec, který se modlí na úmysly Panny Marie).

Mariina legie je založena na dvojím učení: o mystickém Těle Ježíše Krista a o pravé zbožnosti k Panně Marii (podle sv. Ludvíka M. Grigniona z Montfortu: „O pravé mariánské úctě“ – odkud měl své životní heslo a zsvěcení Panně Marii i Jan Pavel II. :“Totus Tuus“). Mariina legie vyzývá Pannu Marii jako Prostřednici všech milostí a má na paměti jedinečné místo Matky Boží v mystickém Těle Kristově. Uznání výjimečného postavení Neposkvrněné Panny Marie v plánu Boží spásy a úcta k ní je významným základním rysem Mariiny legie. Zsvětí-li se člověk Panně Marii, dojde rychleji,

bezpečněji a dokonaleji k Bohu a získá více milostí. (Viz 2.vatikánský koncil ve věroučné konstituci Lumen Gentium 8.kapitola, encyklika Jana Pavla II. Redemptoris Mater, apoštolský list Jana Pavla II. Rosarium Virginis Mariae.) Svoji lásku a úctu k Panně Marii se legionáři snaží rozšiřovat i ve svém okolí.

Mariina legie měla téměř od počátku podporu papežů. Již v roce 1931 papež Pius XI. žehná Legii. Papež Pius XII. ji stále podporoval a povzbuzoval. Papež Jan XXIII. zdůraznil: „Mariina legie ukazuje pravdivou tvář katolické církve.“ Papež Pavel VI. pozval v r. 1965 zakladatele Mariiny legie Franka Duffa na II. Vatikánský koncil jako laického poradce. Svatý otec vyjádřil uznání za všechno, co Mariina legie vykonala a povzbudil členy do další činnosti. (Frank Duff byl autorem předlohy dekretu O apoštolátu laiků Apostolicam actuositatem 2. vatikánského koncilu.) Jan Pavel II. byl velkým příznivcem Legie, často ji žehnal a stále povzbuzoval. Naše prezidium ROSA MYSTICA je též držitelem písemného osobního papežského požehnaní Benedikta XVI.

Chtěli bychom se představit famosti i prostřednictvím nástěnky v kostele a především bychom rádi srdečně pozvali všechny, kdo by měli chuť přijít se podívat na naše setkání a možná časem se i zapojit do tohoto apoštolátu Panny Marie. Scházíme se každé pondělí v 18.45 hod v učebně (vedle sakristie).

S použitím materiálů kolegů legionářů sepsala Hana Řehořová

■ ■ ■ KRONIKA

Jak jsme se měli na hoře Tábor

Letos o prázdninách proběhla ve městě Táboře akce pro všechny mladé věřící (i nevěřící) lidi nazvaná Celostátní setkání mládeže. Do Tábora se sjelo 6000 mladých lidí. Svoji přítomností každý přispěl k celé akci. Týden před setkáním se do Tábora sjel tzv. přípravný tým, který byl složen z dobrovolníků, kteří se měli po dobu setkání věnovat účastníkům, pomáhali s organizací a výraznou měrou se tak podíleli na tom, že celé setkání proběhlo s bravurou.

Mezi účastníky bylo možné zahlédnout i naše farníky. Jaké byly jejich dojmy?

Vrcholem celého setkání byl pro některé koncert pro Haiti, na kterém vystoupila americká zpěvačka a držitelka cen Grammy za nejlepší křesťanské album, Rebecca St. James. Pro jiné byla vrcholným okamžikem závěrečná adorace prostoupená opravdovou Boží přítomností. Po právu tento večer byl pro mne vrcholem.

Setkání v Táboře – Klokotech pro mě bylo důležitou součástí prázdnin.

Setkal jsem se po dlouhé době s řadou přátel. Vše bylo velice dobře organizováno a každý zde mohl pocítit blízkost Boha v křesťanském společenství mezi mladými.

Libil se mi celý týden. Byl báječný Igraček (maskot na pódiu). Vládla dobrá nálada, účastnili jsme se workshopů, přednášek, poznali nové kamarády. Nejvíce se mi líbila páteční vigilie.

V Táboře bylo vždycky co dělat, protože bylo mnoho akcí na výběr. Bylo to dobře zorganizované. Každá část lidí z určitých oblastí. Například: Plzeň, Praha, Ostrava... Bydleli jsme podle měst a nebyl v tom nepořádek. Veškerou dopravu zajišťovaly autobusy a doprava byla v ceně pobytu. Hodně na mě zapůsobila bohoslužba v pátek večer. Líbilo se mi, že tam bylo tolik lidí. Byla to zatím největší křesťanská akce, na které jsem byl.

Celý týden nás čekal bohatý program. Každý den se konalo mnoho workshopů a v některé dny byly i výtvarné dílny. Jeden večer byl i koncert pro Haiti, který se perfektně vydařil.

No, myslím, že se tam všem líbilo! (Včetně mě).

Tématem celého setkání se stala slova z evangelia: „Jako jsem já miloval vás, tak se vy milujte navzájem.“ Podle těchto slov jsme se snažili žít. Též se jimi inspirovaly přednášky. Myslím, že se nám tam všem líbilo a každý si vybral z široké škály nabídek.

Z pera mladých účastníků

Drakiáda

Podzim je ve všech knížkách znázorňován jako období pouštění draků a tak ani u nás ve farnosti toto nemůže projít bez povšimnutí. Již po třetí jsme se tedy my, kteří máme děti či vnoučata v příslušném věku, sešli v Hostivaři na „naší Dračí louce“.

Tu první říjnovou sobotu to ale s počasím nepadalo vůbec dobře. Od rána se hnaly mraky, sebrali jsme tedy síly a hnali taky. I přesto, že se zdálo, že každou chvíli sprchne.

Ve dvě odpoledne už jsme stáli na smluveném místě. Bohužel sami. Tedy skoro, Ivetu a Markétku Hudouskovy totiž nebylo zprvu za keřem vidět. Zaradovali jsme se, že tu nejsme sami a neohroženě jsme vybalili naše zbrusu nové draky. Rozhodnutí to bylo celkem odvážné, protože ve vzduchu se nepohnul ani lísteček. Přesto jsme se pustili do díla. Vzhledem k tomu, že nejsme žádní kutilové a s manželem jsme vyfasovali obě ruce levé, dalo nám docela zabrat než jsme draky správně poskládali. A ejhle, za tu dobu se nás tu sešlo celkem dost a navíc začalo vykukovat sluníčko. Vítr sice ani jednou nezafoukal, ale dětem se, díky jejich neúnavnému rychlému běhání, i tak dařilo. Zkrátka strávili jsme příjemné odpoledne, pobavili se děti i dospělí. Nakonec dostali všichni zúčastnění na krk dráčka, coby medaili a došlo i na sladkou odměnu.

Bylo to fajn, díky. Jen více takovýchto rodinných akcí.

Procházkoví

Podzimní prázdniny s dětmi v Nymburku

Když jsem nastupoval s třiceti pěti dětmi ve čtvrtek 25. října v 8 hodin ráno do vlaku na Poděbrady, zdaleka jsem netušil co mne čeká. Následující dny skutečně předčily všechna moje očekávání.

Rozřadit děti do jednotlivých kupé nebyl (díky sofistikovanému systému Lídy Buriánové) žádný problém. Podařilo se nám všem kupodivu i vystoupit na Hlavním nádraží v Nymburku, aniž by se výrazně snížil náš počet. Čekala nás ještě cesta na faru, na kterou jsme se bez delšího prodlení vydali. Fara však byla bez faráře. Otec Peter nás sice očekával již na nádraží, avšak zatímco odběhl k pokladně, my jsme mu mezitím nepozorovaně proklouzli druhým vchodem. Jak může třicet pět dětí někudy nepozorovaně proklouznout, to dodnes mnohým z nás vrtá hlavou.

Po krátké aklimatizaci v podkrovních místnostech fary se děti shromáždily v učebně k obědu a zanedlouho po obědě již dorazil Vojtěch Pleskot s opět velmi sofistikovaným programem na celé čtvrteční odpoledne. Vyznali jsme na výlet, přičemž na dotazy, jak dlouhý výlet bude,

Vojtěch odvětil: „Jsou to pouhé dvě minuty...“. Záměrně však nedodal, že jsou to dvě minuty východní délky. A děti šly. Některé vpředu, některé vzadu, ale šly. Až k samotnému poledníku, jehož souřadnici jsem už bohužel zapomněl. Cesta zpět již byla o něco méně, abych tak řekl, svižná. Na faru jsme dorazili sice za tmy, zato však řádně unavení.

Po večeři Vojtěch seznámil děti se středověkým tématem hry, která děti provázela až do sobotního večera, vrcholného okamžiku vyhlášení vítěze. Hra spočívala v budování čtyř středověkých měst, ve sbírání mincí a v soupeření, které město bude městem královským.

V pátek dopoledne se odehrálo hned první klání mezi všemi čtyřmi skupinami, a sice Divadelní festival biblického dramatu, jestli se to tak dá nazvat. Diváci měli možnost na vlastní uši slyšet promlouvat Boha skrze hořící keř, na vlastní oči vidět jak Zacheus leze na strom, nebo se obdivovat neobyčejné moudrosti Šalamounově.

Po vyhlášení vítěze a po lahodném obědě z proslulé kuchyně Lídiny, jsme se vydali do Chleb, resp. do místní zoologické zahrady. Zřejmě nejpozoruhodnějším exemplářem z celé zoo byl její ředitel, který nás během našeho pobytu mezi zvířeti průběžně zasvěcoval do své prapodivné křesťansko-darvinistické filosofie. Jeho výklad byl provázen vskutku silnými zážitky, jako byla jízda na buvolovi ve společnosti dvou lam, krmení dikobraza přímo ve výběhu apod. Pro mne byl nejsilnějším zážitkem papouškův údajně přátelský, přesto však dosti bolestivý stisk zobáku na levém uchu.

Páteční večer byl naplněn vymyšlením názvu města a městského erbu a rekapitulací historického původu všech čtyřech měst. Všechny úkoly byly splněny velmi svědomitě, včetně historické exkurze. Historie některých měst byla zahalena mýtickými příběhy, jiná města zas disponovala velmi konkrétními daty. O historii jednotlivých měst vypovídaly (a dodnes vypovídají) i jejich názvy: Božkov, Alíkov, Kovotepce a Andělské Prasadrvy.

Následující den byl zasvěcen celodennímu výletu. Vskutku nevšedním zážitkem by mohla být odpolední mše doprovázená střelami golfistů (které prý dosahují rychlosti až 300 km/h), nebýt toho, že nás na tento fakt jakýsi zřízenec včas upozornil a vykázal nás z bezprostřední blízkosti hřiště. Svěže zelený palouček skutečně nebyl zasvěcen pro slavení eucharistie, ale pro podstatně přizemnější účel – golf.

Mše se tedy uskutečnila na o nic méně malebnějším místě, v kruhu stromů zkrášlených kresbami dětí, a pařezem místo oltáře.

Po pokrmu duchovním následoval pokrm světský, po kterém jsme se více či méně promrzli

vydali na cestu dále podél proudu Labe. Zanedlouho děti čekala další, opět velmi sofistikovaná hra spočívající v uzdravování čtyř dospělých, kteří se, pravděpodobně po pozření jakýchsi prudce jedovatých hub, svíjeli v bolestech na zemi. Bohužel jsem nebyl mezi těmi šťastnými ochořelými, takže nemohu hodnotit léčebné metody jednotlivých skupin. Důležité však je, že se všichni vcelku brzy uzdravili až na Báru Tomkovou, která byla již téměř zaživa pohřbena, nebýt mocné modlitby otce Petera.

Sobotní večer byl, jak jsem již předeslal, vyvrcholením celé akce. Dramatická noční hra, zkoušející vědomosti starších a fyzickou zdatnost mladších dětí, proběhla, až na jednu zbitou baterku, bez výraznějších ztrát. Opět musím vyzdvihnout sveřepé úsilí na obou stranách, zvláště na straně mladších, kteří vydali skutečně maximum ze svých fyzických sil. Nebylo proto jednoduché vyhlásit vítěze. Museli jsme nakonec sáhnout k objektivní procentuální metodě, podrobené několika atestacím, na jejímž základě byly vítězným královským městem vyhlášeny Andělské Prasadrvy. Vznikly sice určité dohady, zda by se město nemělo současně se změnou svého statutu přece jenom přejmenovat, ty však byly zcela oprávněně zavrženy a výhradní právo ponechat si vlastní, historicky bohatě podložený název respektováno.

Neděle, den odpočinku, byl skutečným odpočinkem snad pouze pro děti. Po slavnostní nedělní mši svatě totiž následoval již poněkud méně slavnostní úklid. Po obědě pak následovala hra, vycházející z principu amerického rugby, při níž si děti zamazaly to, co si ještě nestihly za ty čtyři dny zamazat.

Dalším, ještě méně nedělním úkonem pak byla cesta vlakem do Prahy, pro kterou jsme sice měli zakoupené místenky za několik set korun, ty nám však byly naprosto k ničemu. Ve vlaku se totiž nebylo možné ani pohnout, natož uplatňovat nárok na místa k sezení. Sám považuji za zázrak, že žádný z rodičů, čekajících na pražském Hlavním nádraží, své děti nepostrádal. Jestliže ano, přihlaste se, prosím, v sakristii...

Kryštof Suchý

Betlémování

20.10. jsme se sešli v učebně na faře, abychom „dodělali rozdělaný“ Betlém. Již minulý rok se nám podařilo vyrobit několik postav. Tedy – nám. Spíš to vypadalo tak, že nám pan Veselý rozdal hroudy hlíny, prkénka, hadr a šablonu a trpělivě nám ukazoval „jak na to“. Výsledné práce jste mohli vidět v kostele na výstavě. Tento den jsme tedy dorazili již jako zkušení „mazáci“, bylo nás asi patnáct. Mohli jsme si vybrat, jestli dělat figury nebo zvířátka. Nebo obojí, jak kdo stíhal. Znovu jsme vyfasovali prkénka, hadr, váleček na rozválení hroudy hlíny, znovu byla zapojena trpělivost pana Veselého na maximum. Nejmladšímu účastníkovi akce bylo okolo čtyř let, nejstarší si vzal hlínu domů (tvrdil, že tam s prátama nebude) a vzal na sebe úkol z nejtěžších - vytvořit slona mudrce Balthazara. Jenže zapomněl, že soška musí být dutá a taky neodhadnul velikost figury. Tím vzniklo jakési slůně velikosti psa. A v budoucnosti uvidíme, zda se mistru sochaři podařilo dodatečně figurku rozřezat a vydlabat a zda tedy výsledek bude úspěšný.

Nemusím zdůrazňovat, že jsme si užili spoustu legrace a jen se těším, až jednou budu –v daleké budoucnosti – ukazovat vlastním dětem Betlém, na kterém jsem se osobně podílela. A na to se opravdu těším.

Andulka Kafková

■ ■ ■ PŘEMÍTÁNÍ O FARNOSTI I.

(z knihy: Balík, J.: Na cestě s mladými - O službě mladým lidem, Praha: Paulínky, 2004)

Motto:

„Farnost, církev neobnovíme akcemi, ale opravdovou láskou mezi jejími členy.“

Farnost „představuje konkrétní formu místní realizace církve; v jistém smyslu je to církev, která žije uprostřed přibytků svých synů a dcer“ (Jan Pavel II.). V tomto „určitém, natrvalo ustanoveném společenství křesťanů v místní církvi (diecézi)“ (CIC 515) se právě díky spojení s diecézí uskutečňuje církev jako přítomnost Krista v tomto světě. Farnost je tedy závislá na diecézním biskupovi, který vede místní církev (diecézi) za pomoci kněží. Povolání společenství farnosti je být „viditelným znamením Kristovy přítomnosti ve světě“ (Misál).

(Farnost) „se nikdy nezakládá v první řadě na struktuře, území nebo budově, ale je to především Boží rodina, společenství bratří proniknutých jedním Duchem, bratrský a pohostinný dům rodinného soužití, ‘společenství věřících’“ (Jan Pavel II.).

Snad nebude těžké připustit, že úkoly farnosti jsou tak velké, že na ně často ale farnost sama o sobě nestačí a že potřebuje pomoc. To předvídá i Christifideles laici a mluví dokonce i o tom, že i když je farnost důležitá, mnohé formy náboženského působení se nemohou omezovat pouze na farnost. Dále mluví o důležitosti spolupráce v rámci vikariátu. Je známou skutečností, že velkou část aktivních lidí ve farnosti tvoří právě ti křesťané, kteří byli obohaceni v nějakém „nadfarnostním společenství“.

Je třeba si povšimnout, že velká farnost se často stává anonymní. Při velkém počtu lidí není možné vytvořit hlubší vztahy. O tom mluví i dokument Evangelii nuntiandi: „V tomto případě se (malá společenství) rodí z potřeby podílet se důkladněji na církevním životě... rozsáhlejší komunity jim takovou možnost mohou jen stěží poskytnout... Toto vše se předpokládá uvnitř církvi ustanovených komunit, především uvnitř místních církví a farností“ (Pavel VI.).

- Úkoly farnosti jsou tak velké, že na ně často farnost sama o sobě nestačí a potřebuje pomoc.
- ... velká farnost se často stává anonymní ...
- Farnost potřebuje obnovu ...
- Farnost je komunitou komunit.

Ovšem existují také případy, což se často týká naší situace, kdy farnost není soběstačná. Kdy je tak malá či tak rozptýlená, že naopak je v ní lidí tak málo, že není ani možné najít mezi nimi tolik takových, kteří chtějí jít „na hloubku“. Proto bude pro službu místní farnosti dobré, pokud se malé společenství utvoří nadfarnostně. Ostatně také o tom hovoří dokumenty církve.

Farnost potřebuje také obnovu a jisté zvnitřnění. Snad právě zde můžeme vidět potřebu více se stávat společenstvím, jak o tom mj. hovoří i Kodex kanonického práva. Jan Pavel II. mluví zcela otevřeně: „Není tedy posláním farnosti právě být rodinným, bratrským a pohostinným domem a bratrským společenstvím oživovaným jedním duchem, rodinou Boží v nějakém konkrétním místě? Dnešním úkolem tedy je: být společenstvím, znovu objevit, že jsme společenstvím.“ (Jan Pavel II.).

Proto se v dokumentu *Christifideles laici* (čl. 26) píše: „Příslušné místní církevní autority se musí snažit... podporovat základní malá, tzv. živá společenství, v nichž si věřící mohou vzájemně zvěstovat Boží slovo a uskutečňovat je ve službě lásky. Tyto obce společně se svými pastýři jsou pravou konkretizací církevního společenství a centrem evangelizace. Ve službě farností a pro lepší zajištění účinnosti jejich práce mají být také institucionálně podporovány formy spolupráce mezi jednotlivými farnostmi na témže území.“

Dnes jasně vidíme, že farnost může tvořit mnoho různých společenství, které mohou mít i různý charakter, vzájemně se doplňují a jsou kvasem nové evangelizace. Je nesmírně potřebné, aby kněží tato malá společenství přijali, i když se liší od jejich vlastních metod a spirituality. Na synodu biskupů o laicích zaznělo, že „farnost je komunitou komunit“. „Farnost tedy obtožjí také dnes a může splnit svůj úkol, stane-li se společenstvím takových společenství.“ (Górecki)

Na X. symposiu biskupů Evropy na toto téma mj. zaznělo: „Stává se, bohužel, že církev, přirozené místo takového setkání s Kristem, mnozí mladí vnímají jako vzdálenou, cizí, nevěrohodnou, neschopnou oslovit dnešního člověka. Silně se pocituje potřeba křesťanských komunit (farností, řeholních institucí, hnutí a dalších církevních skutečností), ve kterých je možné zakusit hluboké a ryzí lidské vztahy v opravdovém společenství a přátelství, ale také schopné představit víru, která má vyšší cíle, je náročnější svojí kvalitou a má hlubší spiritualitu, které úzce spojují poselství s osobním životem a s těmi nejradiálnějsími očekáváními lidského srdce. Mladí lidé se nestávají pouhými adresáty poselství, ale uvědomují si povolání stát se osobně protagonisty vyslanými k mládeži a ke všem dalším lidem. V jejich přínosu je dnes třeba ocenit a vidět v něm nutné a nenahraditelné dobro pro evangelizaci Evropy.“

■ ■ ■ KULTURA

Duchovní hudba

Galina Ustvol'skaja

Festival duchovního umění FORFEST (www.forfest.cz) připomněl hudební osobnost, jejíž osudy a dílo dnes zná asi jen málokdo. Mám by se snad na tuto fenomenální ruskou hudební skladatelku úplně zapomnělo. Galina Ustvol'skaja (*1919, +2006) není ve slovnících, nevstoupila do učebnic, její dílo se však objevuje na koncertech jako neočekávaný, náhodně objevený poklad... Oficiální instituce ve své době udělaly všechno pro to, aby její jméno bylo vymazáno z kultury i z paměti. Téměř celý život byla nucena žít ve vnitřní emigraci, udržovala si

odstup od vnějšího světa, odmítala zájem médií a nekomunikovala mnohdy ani se svými přáteli.

Více než 30 let byla profesorkou konzervatoře, žila v Petrohradě (tedy v té době v Leningradě), vytrvale psala další a další skladby, u nichž nemohla očekávat, že budou vůbec někdy provedeny. U některých skladeb čekala třeba 20 let, než uslyšela, jak vlastně znějí.

Od roku 1949 se zaměřila výhradně na hudbu s duchovními tématikou, to bylo pak příčinou tvrdých reakcí od politických i kulturních institucí. Její Symfonie č. 3 "Ježíši, Mesiáši, spas nás" nemohla být provedena,

Symfonie č. 4 "Modlitba" zazněla až v německém Heidelbergu r. 1988. Redaktor deníku Moskovskije novosti tehdy napsal: „Ustvol'skaja žije v nepovšimnutí. Její jméno veřejnosti nic neříká.“

V naprosté osamělosti vytvořila Ustvol'skaja řadu svých jedinečných, emocionálně nabitých skladeb: čtyři symfonie, 12 preludií pro klavír, dvě klavírní sonáty, Duet pro housle a klavír, Trio pro klarinet, housle a klavír (jeho téma si oblíbil D. Šostakovič a zpracoval jej ve svém 5. smyčcovém kvartetu a v několika dalších skladbách), vznikla také velká Sonáta pro housle a klavír... Vrcholným dílem je třívětá kompozice Dona nobis pacem, hudba neobyčejně střídá až asketická. Omezuje se na minimum použitých prostředků, s tím ale kontrastuje silné emocionální vzepětí. Cítíme jednoduchost a přímočarost, ale maximální soustředění, hlubokou pokoru. Ustvol'skaja sama píše o své práci takto: „Jakmile práci dokončím, odložím ji. Skládám bez nástroje, za stolem. Vše už je s takovou pečlivostí promyšleno, že nezbývá než psát. Celý čas přemýšlím. Celé dny a

noci přemýšlím. Myšlenky mě užírají. Mám svůj svět a vše si беру a vnímám po svém. Žiji svůj jedinečný, osamělý život.“

Skladatelka často promyslí i způsob, jak mají být její skladby uváděny, v partituru zapisuje postavení jednotlivých nástrojů na scéně, dokonce předepisuje, jak mají být interpreti oblečeni. Vše v duchu pokory a střídmosti, tak, aby nebylo ničím rušeno duchovní poselství znějící hudby.

Dílo Galiny Ustvol'ské poznal svět až v roce 1991, kdy její skladby byly uvedeny na festivalu v Curychu. Uchvacující hudba vzbudila velký zájem a od té doby je uváděna na festivalech stále častěji (Graz, Vídeň, 1998 Paříž atd.). Nedávno jsme si její hudbu mohli poslechnout také v Kroměříži (Forfest 2006) a v Ostravě (Ostravské dny nové hudby 2007). Snad tedy odkaz hluboce duchovní skladatelky přece jen nebude zapomenut. Příkladnějším to vypadá, že její hudba žije... Žije!

-av-

P. Jan Zemánek

Letošního 28. října dostal státní vyznamenání, medaili Za zásluhy, také P. Jan Zemánek CSsR. V knize Vojtěcha Vlčka „Kříž jsem hlásal, kříž jsem snášel“ se dočteme o otci Zemánkovi mnohé.

V čem vidíte smysl života?

Žít plně víru, protože je to obrovský přínos pro všechny. Nežít jen pro sebe, ale aby skrze nás rostl Kristus. Také si člověk nesmí o sobě moc myslet, vždyť stejně skončíme na hřbitově a budeme jen tou troškou prachu.

Měli bychom být světlem pro ostatní. Nezapomínat na to, že máme duši, že jsme obrazem Božím. Nespadnout jen do materiálních požitků. Neztratit hodnotu lidství.

P. Jan Zemánek se narodil 23. ledna 1925 v Drslavicích u Uherského Brodu v rodině malorolníka: „Protože nás bylo doma 11 dětí, měl tatínek hodně co dělat, aby nás uživil. Moc se snažil, vedle zemědělství také obchodoval se dřevem a dalšími způsoby přivydělával peníze pro rodinu. Péče o rodinu mu působila značnou námahu a starosti, a když na jaře 1939 dostal teploty, ani nevolal doktora, protože nechtěl marodit a utrácet za lékařskou pomoc. V květnu

ve 45 letech zemřel a maminka se o nás musela starat sama. Teprve později jsem pochopil, co všechno musela unést, zvláště za války, když se ničeho nedostávalo a zboží bylo na lístky.“

Obecnou školu navštěvoval v rodné vesnici, v roce 1936 nastoupil na gymnázium redemptoristů v Libějovicích u Vodňan a v roce 1942 byl přijat do noviciátu v Českých Budějovicích...“ rodiče byli oba věřící katolíci. Otec se osobně znal s Antonínem Stojanem,

pozdějším arcibiskupem. Byl to pro něj ideál kněze a proto také chtěl, aby se některý z jeho kluků stal knězem... určitě mě ovlivnil také P. Josef Dubský z Kyjova, působící v sousední farnosti Prakticích. Byl velice aktivní, horlivý a měl rád lidi..."

Po válce, v roce 1945 vstupuje P. Jan do semináře v Obořišti u Příbrami. Vysvěcen na kněze byl 20. listopadu 1949: „Naši představení pochopili, že nás čeká likvidace semináře a proto bez povolení úřadů nás nechali několik tajně vysvětit...Dále jsme pokračovali ve studiu pátého ročníku.“

V Obořišti P. Zemánek prožil likvidaci českých klášterů, 13. a 14. duben. Byl odvezen s dalšími bratry do Králík, zde pobyl 4 měsíce a pak nastupuje vojenskou službu k „černým baronům“. Po propuštění v roce 1953, kdy kněžská služba nepřipadala v úvahu, se stává zaměstnancem Vojenských staveb v Brně, pracuje v úctárně: „Snažili jsme se, aby se nás v jednom místě sešlo vždy několik kněží a bohoslovců z kongregace a chtěli jsme pokračovat v řeholním životě. V té době jsem byl v kontaktu s chlapci z bývalého tzv. malého semináře v Brně. Pár z nich uvažovalo o kněžství, a tak jsem se je snažil udržet v duchovním hledání a povzbuzovat je. Někteří se pak opravdu stali diecézními kněžími... Bohužel byl mezi nimi jeden práskač. Později při výsledích jsem pochopil, že naše setkávání byla celou dobu sledována.“

Začátkem 60. let proběhla v ČSR velká akce proti redemptoristům: „Pro mě si 6. června 1961 přišli do práce dva pánové z StB. Sbalili mě a okamžitě odvezli do mého bytu, kde provedli několikahodinovou prohlídku...Zatkli mě jako prvního, v dalších dnech pak posbírali ostatní spolubratry v Brně a následovalo zatýkání i v ostatních městech.“

P. Zemánek byl spolu s dalšími kněžskými odsouzen za velezradu a vyzvědačství. Konkrétně jeho trest mu byl vyměřen na 12 let, po odvolání snížen na 10. Prošel Mírovem i Valdicemi a v roce 1965 byl při velké amnestii k 20. výročí osvobození republiky propuštěn, vrátil se do rodné vesnice a pracoval v kamenictví.

V roce 1969 se stal administrátorem v Malměřicích u Žatce. Od roku 1988 působí v Podbořanech.

Pád komunismu znamenal i pro kongregaci nové podmínky. Otec Zemánek, jak sám říká, se „z Božího dopuštění“ stává v roce 1990 provinciálem a začíná působit na Svatou Hoře. Během roku přebírá kláštery – Svatou Horu, Tasovice, Králíky, Frýdek: „Mnoho času jsem strávil úředniččinou a chozením po soudech. Mnohde byla situace velmi komplikovaná, protože domy byly psány na jednotlivé představené a ne na kongregaci...

Měli jsme velké problémy s utvářením komunit, protože naši spolubratři působili ve farnostech a samozřejmě jsme je odtud nemohli vytrhnout, dokud nepřišel jiný, diecézní kněz. Přes všechny potíže považuji za malý zázrak, že jsme obnovili činnost ve čtyřech kláštřích a kongregace má dnes nové, mladé členy.“

Na otázku o poslání redemptoristů odpovídá otec: „Především misie. Když se podíváte na diecézní kněze, vyčerpané pastorační, opravou kostelů, vyučováním náboženství, i oni si potřebují odpočinout. A toto je místo pro misijní tým redemptoristů. Přijdou do farnosti a týden zde vedou misie – slouží mše svaté, zpovídají, besedují s dětmi, s mládeží, navštěvují nemocné, rozebírají s lidmi jejich problémy.“

Od léta 2004 žije otec Zemánek v Tasovicích u Znojma.

Marie Mocová

PROGRAM FARNOSTI

Vánoce 2007

Přehled bohoslužeb

Pondělí	24.12.	Štědrý večer 16.00 – mše svatá, na kterou zveme zvláště rodiče s dětmi. 24.00 – půlnoční mše svatá
Úterý	25.12.	Boží hod vánoční Mše svaté 7.00, 9.00, 10.30 a 18.00.
Středa	26.12.	Sv. Štěpána Mše svaté 9.00, 18.00 (doprovázená sborem).
Čtvrtek	27.12.	Jana Evangelisty Mše svatá 18.00.
Pátek	28.12.	Sv. Mláďátek Mše svatá 18.00.
Sobota	29.12.	Mše svatá 7.00 a 18.00
Neděle	30.12.	Svátek Svaté Rodiny Mše svaté 7.00, 9.00, 10.30 a 18.00. Při každé mši svaté proběhne obnova manželských slibů.
Pondělí	31.12.	Mše svatá s poděkováním za uplynulý rok bude již v 17.00!
Úterý	1.1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie Mše svaté 7.00, 9.00, 10.30 a 18.00.

Příležitosti ke svátosti smíření

Úterý	18.12.	16.00 – 18.00 (zvláště děti)
Středa	19.12.	od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté
Čtvrtek	20.12.	od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté (odpoledne též P. B. Kolář)
Pátek	21.12.	od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté (odpoledne též P. B. Kolář)
Sobota	22.12.	od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté
Neděle	23.12.	během dopoledne a od 14.00 do mše svaté
Pondělí	24.12.	od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté

Aljabal

Všem přeje
hodně Pokoje a lásky
do srdce a do rodin

P. Jan Balík a P. Vladimír Kalík

Pravidelné aktivity

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Společná modlitba růžence	½ hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30).	
Živý růženec	Každé první pondělí v měsíci.	
Příležitost ke svátosti smíření	Hodinu před každou mší svatou.	
Osobní rozhovor s knězem a návštěva nemocných	Dle domluvy.	
Adorace	Každý třetí pátek v měsíci.	
Modlitební skupiny	Společenství matek	Pondělí po mši sv.
	Společenství žen Effatha	Čtvrtek po mši sv.
	Lectio Divina	První sobota v měsíci od 20.00.
Výuka náboženství	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 8. třída	čtvrtek 16.00
Mládež	13 – 17 let	neděle po večerní mši sv.
	20 let	pátek po mši sv.
Farní charita	Poslední úterý v měsíci po mši sv.	
Farní knihovna	středa	16.30 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.00
Chránová skupina KAAOKAZHATIA	Zkoušky v neděli od 9.15.	
Mateřské centrum	Středa od 9.30.	
Setkání seniorů	Každé druhé úterý v měsíci od 10.00.	
Sportovní odpoledne	Sobota od 15.00.	
Farní kavárna	Neděle 8.00 – 12.30.	
Úklid kostela	Každé pondělí od 14.00.	

Vydává farnost Neposkvrněného Početí Panny Marie

Ke Strašnické 1000/10, Praha 10.

tel.: 274 782 480

e-mail: janbalik@gmail.com

